

200702470/1.

Datum uitspraak: 6 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/41503 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 8 maart 2007 in
het geding tussen:

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 maart 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om verlenging van de geldigheidsduur van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 1 augustus 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de rechtsgevolgen daarvan geheel in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 24 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar
van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

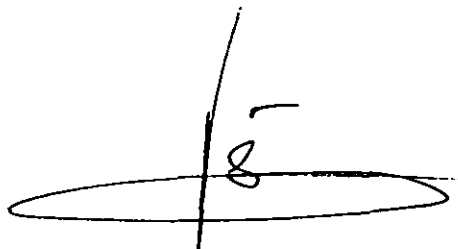
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juni 2007

210

Verzonden: 06 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 06/41503

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 8 maart 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Guinese,
verblijvende te
eiseres,
gemachtigde mr. P.T. van Alkemade,

tegen

de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
te Den Haag,
verweerder
gemachtigde mr. R.J.M.F.P. Wouters.

Procesverloop

Bij besluit van 1 augustus 2006 heeft verweerder het bezwaar tegen de afwijzing van de aanvraag van 18 maart 2003 tot het verlengen van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' (hierna: amv-vergunning) ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

Het beroep is behandeld ter zitting van 26 januari 2007, waar eiseres is verschenen in persoon, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 1 augustus 2006 in rechte stand kan houden.
2. De rechtbank gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de volgende feiten. Eiseres heeft op 25 augustus 2001 een asielaanvraag ingediend, welke bij beschikking van 11 oktober 2002 is afgewezen. Deze asielbeschikking is bij uitspraak van 18 juni 2003 van deze rechtbank, zittinghoudende te Roermond (AWB 02/83901), in rechte onaantastbaar geworden. Wel heeft verweerder eiseres bij beschikking van 11 oktober 2002 een amv-vergunning verleend, met ingang van 25 augustus 2001, onder gelijktijdige verlenging tot 25 augustus 2003. Nadien is deze vergunning nog éénmaal verlengd tot 29 maart 2004. Uit

AWB 06/41503

2

de relatie die eiseres tijdens haar verblijf in Nederland is aangegaan met van Mauritaanse nationaliteit en die in het bezit is van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, zijn twee kinderen geboren, te weten geboren op en geboren op . Op 18 december 2003 heeft eiseres de onderhavige aanvraag tot verlenging van de geldigheidsduur van de aan haar verleende amv-vergunning ingediend.

3. De rechtbank zal allereerst ingaan op de grief van eiseres dat verweerder verlengingsaanvraag van eiseres van 18 maart 2003 (mede) had moeten aanmerken als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'voortgezet verblijf' als bedoeld in artikel 3.52 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000).

4. De rechtbank is van oordeel dat verweerder terecht de verlengingsaanvraag van 18 maart 2003 niet (mede) heeft opgevat als een aanvraag om voortgezet verblijf. Immers, niet is gebleken uit de gedingstukken dat eiseres bij de onderhavige verlengingsaanvraag ook specifiek een tot het verblijfsdoel 'voortgezet verblijf' als bedoeld in artikel 3.52 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) strekkende aanvraag heeft ingediend. Gelet op het bepaalde in artikel 3.100 van het Vb 2000 kan slechts worden beschikt op de aanvraag zoals is ingediend, zodat reeds daarom de grief van eiseres faalt. Daartoe verwijst de rechtbank in dit verband tevens naar de uitspraak van 18 december 2006 (200605220/1) van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

5. Het vorenstaande leidt de rechtbank tot de conclusie dat de onderhavige aanvraag onverkort dient te worden aangemerkt als een aanvraag tot verlenging van de geldigheidsduur van de amv-vergunning, waarop artikel 3.56 van het Vb 2000 van toepassing is.

6. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

7. Ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, worden afgewezen indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend.

8. Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 kan verweerder ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd regulier verlenen. Op grond van artikel 3.56 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) kan aan een alleenstaande minderjarige vreemdeling een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, zoals bedoeld in artikel 14, eerste lid aanhef en onder e, van de Vw 2000, onder de beperking genoemd in artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder x, van het Vb 2000 worden verleend.

9. De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat eiseres heeft verklaard dat zij op is geboren, hetgeen betekent dat zij op achttien jaar is geworden. Derhalve heeft verweerder in het bestreden besluit van 1 augustus 2006 op goede gronden vastgesteld dat eiseres op de dag na het verstrijken van de geldigheidsduur van de haar laatstelijk verleende verblijfsvergunning meerderjarig is geworden. Nu met verweerder moet worden vastgesteld dat eiseres op genoemde datum niet langer voldeed aan de eis van minderjarigheid, welke eis voortvloeit uit het Vb 2000, kan verweerders standpunt dat

AWB 06/41503

3

eiseres in verband hiermee niet langer in aanmerking komt voor een amv-vergunning de rechterlijke toetsing doorstaan.

10. In geschil tussen partijen is enkel de vraag of het door eiseres gedane beroep op artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) vanwege het gezinsleven dat zij heeft opgebouwd met haar partner en haar twee kinderen gedurende haar rechtmatig verblijf in Nederland voor verweerder aanleiding had moeten vormen tot het verlenen van de gevraagde vergunning.

11. De rechtbank stelt vast dat verweerder aanvankelijk in het bestreden besluit van 1 augustus 2006 en in zijn verweerschrift van 3 november 2006 op inhoudelijke gronden heeft getoetst aan artikel 8 van het EVRM en het standpunt heeft ingenomen dat in casu er geen sprake is van schending van artikel 8 van het EVRM. Verweerder heeft evenwel vervolgens bij schrijven van 17 januari 2007, nadat de rechtbank bij brief van 12 januari 2007 aan verweerder heeft verzocht om aan te geven of hetgeen namens eiseres bij aanvullende gronden van beroep is aangevoerd op 5 december 2006 tot een gewijzigd standpunt leidt, opgemerkt dat per abuis zijn primaire standpunt niet is opgenomen in het verweerschrift van 3 november 2006. De rechtbank stelt vast dat verweerder, blijkens zijn schrijven van 17 januari 2007 en ter zitting, zich thans primair op het standpunt heeft gesteld dat, nu het in onderhavige zaak gaat om (een verlenging van) een ambtshalve aan eiseres verleende amv-vergunning, een beroep op artikel 8 van het EVRM nimmer kan leiden tot het door eiseres in deze procedure beoogde verblijfsdoel. In verweerders visie dient hetgeen is overwogen ten aanzien van artikel 8 van het EVRM in het bestreden besluit als een overweging ten overvloede te worden beschouwd. Subsidiair heeft verweerder aangegeven dat hetgeen eiseres (nader) heeft aangevoerd, waaronder de aanvullende gronden van beroep van 12 januari 2007, – kort gezegd – geen aanleiding geven voor verweerder tot een ander oordeel ten aanzien van het beroep van eiseres op artikel 8 van het EVRM.

12. De rechtbank is gelet op het voorgaande van oordeel dat verweerder met zijn standpunt in zijn aanvullend schrijven van 17 januari 2007 en ter zitting de grondslag van het bestreden besluit heeft verlaten, zodat daaruit de conclusie moet worden getrokken dat verweerder de motivering van het bestreden besluit niet langer handhaaft. Het bestreden besluit is derhalve in strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) niet deugdelijk gemotiveerd. Uit het voorgaande vloeit voort dat het onderhavige beroep gegrond dient te worden verklaard en het bestreden besluit dient te worden vernietigd.

13. De rechtbank ziet zich evenwel gesteld voor de vraag of, indien zij de beschikking zou vernietigen, aanleiding bestaat toepassing te geven aan de bevoegdheid voorzien in artikel 8:72, derde lid, van de Awb om de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten. Voor toepassing van die bepaling is in beginsel slechts plaats indien materieel geen andere beslissing mogelijk is dan een besluit met hetzelfde dictum als het vernietigde besluit.

14. Naar het oordeel van de rechtbank doet zich deze situatie voor. Daartoe overweegt de rechtbank dat gebleken is dat verweerder in zijn aanvullend verweerschrift van 17 januari 2007 op goede gronden heeft geoordeeld dat hetgeen eiseres in beroep heeft aangevoerd uitsluitend betrekking heeft op artikel 8 van het EVRM, hetgeen in onderhavige procedure nimmer kan leiden tot het gewenste resultaat, te weten het alsnog verlengen van de amv-vergunning. Daartoe overweegt de rechtbank met verweerder dat het in casu gaat om een ambtshalve aan eiseres te verlenen amv-vergunning, welke vergunning conform het bepaalde in artikel 3.56 van het Vb 2000 naar haar aard slechts kan worden verleend aan een

AWB 06/41503

4

minderjarige vreemdeling. Een aanvraag om verlenging van deze vergunning op grond van hetgeen eiseres heeft aangevoerd in het kader van haar beroep op artikel 8 van het EVRM, kan nooit leiden tot het alsnog verlengen van de amv-vergunning. Onder verwijzing naar de uitspraken van de Afdeling van 19 november 2004 (JV 2005/45) en 27 oktober 2005 (JV 2005/467) overweegt de rechtbank dat de vreemdeling bij zijn aanvraag om een verblijfsvergunning ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 het specifieke verblijfsdoel, in verband waarmee hij in Nederland wenst te verblijven, dient op te geven, opdat onderzocht kan worden of een en zo ja, welke aan de verblijfsvergunning te verbinden beperking van toepassing is. Aldus komt vast te staan, aan welke vereisten voor vergunning verlening moet worden voldaan. De beoordeling of gezins- of familiebanden tot verlening van een verblijfsvergunning kunnen leiden zal in dit stelsel dan ook plaatsvinden naar aanleiding van een aanvraag om toelating voor dat doel. In dat kader kan ook beoordeeld worden of, indien aan de vereisten voor verlening van een vergunning voor dat doel niet wordt voldaan, artikel 8 van het EVRM niettemin tot vergunningverlening noopt. Aldus is de bescherming die deze verdragsbepaling beoogt te bieden gewaarborgd. De bevoegdheid tot het verlenen van de gevraagde verblijfsvergunning door verweerder is in onderhavige procedure echter begrensd door de in artikel 3.6 van het Vb 2000 opgesomde limitatieve mogelijkheden, waarbinnen voor toetsing van artikel 8 van het EVRM geen plaats is. Voor zover namens eiseres in dit verband is verwezen naar de uitspraak van de Afdeling van 30 oktober 2006 (JV 2006/455) waarin de Afdeling heeft overwogen dat ten aanzien van de vraag of sprake is van schending van artikel 8 van het EVRM niet doorslaggevend is het doel waarvoor de eerdere verblijfsvergunning is verleend, maar de omstandigheid dat de vreemdeling met deze verblijfstitel feitelijk in staat was gezinsleven uit te oefenen, overweegt de rechtbank dat deze uitspraak van de Afdeling het vorenstaande niet anders maakt. Weliswaar komt aan de omstandigheid dat eiseres eerder over een amv-vergunning beschikte die haar in staat stelde feitelijk gezinsleven uit te oefenen betekenis toe, maar nu eiseres geen aanvraag voor een verblijfsvergunning heeft ingediend in verband met verblijf bij één of meer als gezinslid aan te merken personen dan wel in verband met voortgezet verblijf, was verweerder niet gehouden in onderhavige procedure, die enkel strekt tot het verblijfsdoel 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling', te onderzoeken of weigering van (de verlenging van) deze vergunning strijd oplevert met het bepaalde in artikel 8 van het EVRM. Gelet hierop valt naar het oordeel van de rechtbank niet in te zien dat het na vernietiging door verweerder te nemen besluit op dit punt derhalve een ander, voor eiseres gunstiger, resultaat kan opleveren dan het thans bestreden besluit.

15. Uit het voorgaande vloeit voort dat beroep gegrond is. De rechtbank ziet, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, in casu evenwel grond om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) te bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb geheel in stand blijven.

16. Nu het beroep gegrond zal worden verklaard, acht de rechtbank termen aanwezig verweerder onder toepassing van artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage wordt het bedrag van de te vergoeden proceskosten begroot op in totaal € 644,00 voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand:

- 1 punt voor het indienen van een (aanvullend) beroepsschrift;
- 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
- waarde per punt € 322,00;
- wegingsfactor 1.

: AWB 06/41503

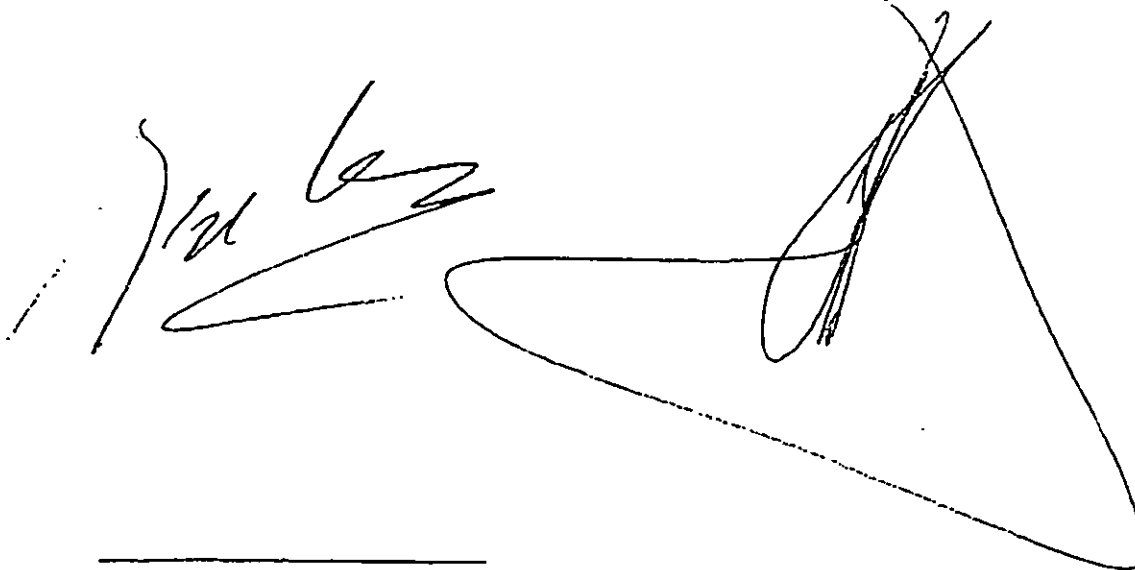
5

17. Tevens zal de rechtbank bepalen dat verweerder het door eiseres gestorte griffierecht ten bedrage van € 141,00, dient te vergoeden.

Beslissing**De rechtbank,**

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 1 augustus 2006;
- bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven;
- veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten vastgesteld op € 644,00, te vergoeden door de Staat der Nederlanden en te voldoen aan eiseres.
- gelast dat het betaalde griffierecht ten bedrage van € 141,00, door de Staat der Nederlanden, namens verweerder, aan eiseres wordt vergoed.

Aldus gedaan door mr. A.B.M. Hent als rechter en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van drs. H.A.J.A. van de Laar als griffier op 8 maart 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **08 MAART 2007**

VOOR DE RECHTBANK
De griffier van
de rechtbank
sector bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

VAN ASPEREN ADVOCATEN**HOGER BEROEPSCHRIFT**

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

betreft: II/Staat PA
INDnr./V-nr.: 0108.25.8015 /
nationaliteit: Guinese

wonende te hierna te
noemen 'appellante', in deze zaak woonplaats kiezende te 's-Hertogenbosch,
Stationsweg 14-A (5211 TW), op het kantoor van Van Asperen advocaten, van wie
mr. P.Th. van Alkemade, advocaat en procureur hierbij verklaart door appellante,
bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot indiening van dit hoger beroepschrift (zie
aangehechte modelverklaring) en die namens appellante als gemachtigde zal
optreden met het recht van substitutie,

tegen:

De Minister van Justitie, voorheen de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie,
verder te noemen verweerder.

1.

achtergronden:

Appellante komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-
Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, sector bestuursrecht, van 8 maart
2007, verzonden op 8 maart 2007, met AWB-nummer 06/41503. De uitspraak betreft
de ongegrondverklaring van het beroep gericht tegen de beschikking van verweerder
van 1 augustus 2006 inhoudende de ongegrondverklaring van het bezwaar gericht
tegen de afwijzing van de aanvraag om verlenging van de aan appellante verleende
verblijfsvergunning.

Een afschrift van voornoemde uitspraak wordt hierbij overgelegd (productie 1).

2.

procedure:

Voor het verloop van de procedure wordt verwezen naar hetgeen is opgenomen
onder "Procesverloop" in de bestreden uitspraak.

II/Staat PA

3.

grievens:

grief 1:

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat verweerder terecht de verlengingsaanvraag van 18 maart (moet zijn: december, gem.) 2003 niet (mede) heeft opgevat als een aanvraag om voortgezet verblijf.

toelichting:

Appellante heeft op 18 december 2003 een formulier ondertekend en ingediend met de volgende tekst: "Ik vraag verlenging aan van de geldigheidsduur van mijn verblijfsvergunning." Het formulier betrof een door de autoriteiten (verweerder) opgesteld stuk, dat door appellante verder ingevuld is. Naar het oordeel van appellante had verweerder, juist mede gezien het feit dat verlenging van de vergunning die tot dan toe aan haar was verleend niet mogelijk was doordat zij de leeftijdsgrens van 18 jaar zou passeren, de aanvraag kunnen en moeten opvatten als een aanvraag om voortgezet verblijf. Het doel van de aanvraag was voor verweerder wel degelijk duidelijk, en ware dat niet zo, dan was dat volledig te wijten aan de door verweerder zelf opgestelde tekst van de aanvraag in het door verweerder aan appellante toegezonden formulier. In feite is appellante door verweerder zelf op het verkeerde been gezet en krijgt zij dat later tegengeworpen. Dat is behalve niet netjes van verweerder ook in strijd met het beginsel van rechtszekerheid en het vertrouwensbeginsel. Overigens heeft appellante op 23 november 2004 nog een nieuwe aanvraag gedaan, toen via het formulier dat tot op heden in gebruik is voor dergelijke aanvragen, waarop zij heeft kunnen aankruisen dat zij voortgezet verblijf wenst. Dit was bij verweerder bekend nog voor een beslissing op bezwaar is genomen, en had dus in de besluitvorming kunnen worden betrokken. De rechtbank heeft ten onrechte niet aldus geoordeeld.

grief 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank (vervolgens) dat verweerder niet gehouden was te onderzoeken of weigering van de verblijfsvergunning strijd oplevert met het bepaalde in artikel 8 EVRM.

toelichting

Uit de overweging van de rechtbank dat "nu eiseres geen aanvraag voor een verblijfsvergunning heeft ingediend in verband met verblijf bij één of meer als gezinslid aan te merken personen dan wel in verband met voortgezet verblijf" blijkt wel dat de rechtbank toetsing aan artikel 8 EVRM wel van belang acht bij een

VAN ASPEREN ADVOCATEN

5 april 2007
pag. 3

II/Staat PA

aanvraag voor voortgezet verblijf. Nu hiervoor in grief 1 is betoogd dat ten onrechte de aanvraag van appellante niet (mede) is aangemerkt als een aanvraag om voortgezet verblijf, geldt dat ook ten onrechte niet is geloetst aan artikel 8 EVRM.

grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank toepassing gegeven aan artikel 8:72 lid 3 Awb en bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand dienden te blijven.

toelichting

Gezien het voorgaande behoeft deze grief naar het oordeel van appellante geen aparte toelichting.

CONCLUSIE:

Gelet op vorenvermelde grieven concludeert appellante tot vernietiging van de bestreden uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, sector bestuursrecht, van 8 maart 2007, verzonden op 8 maart 2007, met AWB-nummer 06/41503 en gegrondverklaring van het namens appellante ingediende beroepsschrift van 24 augustus 2006 op gronden als hiervoor genoemd, met veroordeling van verweerder in de kosten van beide procedures.

's-Hertogenbosch, 5 april 2007

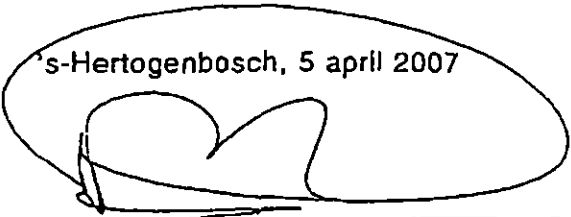
P.Th. van Alkemade,
gemachtigde

VAN ASPEREN ADVOCATEN

MACHTIGING**hoger beroep vreemdelingenzaken**

Gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart ondergetekende, mr. P.Th. van Alkemade, advocaat te 's-Hertogenbosch, door verblijvende te bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van (de voorzieningenrechter van) de rechtbank te 's Gravenhage (nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch), sector bestuursrecht, van 8 maart 2007, verzonden op 8 maart 2007, met AWB-nummer 06/41503.

's-Hertogenbosch, 5 april 2007

P.Th. van Alkemade,
gemachtigde

VAN ASPEREN ADVOCATEN**PER
FALKCOURIER**

Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

tevens per telefax: 070 - 365 13 50

's-Hertogenbosch, 5 april 2007
Betreft: II/Staat
Uw kenmerk: nieuwe zaak

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2154	B - 5 APR 2007
ZAAKNR. 200702470	
AAN:	1/1
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geachte heer, mevrouw,

./ Bijgaand zend ik u een hoger beroepschrift met het verzoek dit in behandeling te nemen.

De uitspraak waar het hoger beroepschrift tegen is gericht is bij het hoger beroepschrift gevoegd.

Ik verzoek u om het eventueel verschuldigde griffiegeld af te schrijven van de rekening courant die ons kantoor bij u heeft lopen.

Ten slotte wil ik u nog verzoeken om mij de ontvangst van dit hoger beroepschrift te bevestigen.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en wacht uw bericht af.

Hoogachtend,

P.Th. van Alkemade

Stationsweg 14-A
5211 TW 'S-HERTOGENBOSCH

telefoon 073 - 61 39 242
telefax 073 - 61 26 242
email
denbosch@vanasperenadvocaten.nl

mr. Peter van Alkemade
mr. Jos Coumans,
lid Nederlandse Vereniging
van Strafrechtadvocaten

VERZONDEN PER
- 5 APR 2007
FALKCOURIER